

Arrest

nr. 253 774 van 30 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VANDEWALLE, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, geboren op een eiland in Italië. Uit uw dossier blijkt dat u geboren werd op 27 juli 2009 en uw voogd verklaart dat u geboren werd op Sicilië. U stelt op jonge leeftijd naar Nigeria verhuisd te zijn, waar u vijf jaar lang bij uw grootmoeder langs moederskant verbleef. U ging enige tijd naar school in Nigeria. Rond de kerstperiode kwamen uw moeder en uw zus op bezoek. Na een verblijf van enkele dagen bij uw grootmoeder, nam uw moeder u mee naar België. Volgens uw dossier kwam u op 5 november 2015 in België aan. U woonde in België bij verschillende families, omdat uw moeder en stiefvader steeds aan het werken waren. Sinds 2017 woont u bij mama A., uw pleegmoeder.

Uit uw dossier blijkt dat u bij haar geplaatst werd en wordt opgevolgd door pleegzorg. Tevens heeft u soms contact met uw moeder, G.. Op 10 augustus 2018 vroeg u internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

U stelt dat u op jonge leeftijd, sinds u één of twee jaar oud was, een vijftal jaar in Nigeria verbleven heeft bij uw grootmoeder (zie persoonlijk onderhoud op het CGVS, p. 4, 8).

In het vonnis van de rechtbank dat wordt voorgelegd door uw voogd, wordt uw moeder geïdentificeerd als I.G., geboren te Nigeria, maar van Italiaanse nationaliteit. (Zie Arrest van het Hof van beroep van Antwerpen d.d. 19 maart 2020.) Volgens informatie uit een proces verbaal in uw dossier zou u eind 2015 naar België gehaald zijn door uw moeder (zie proces verbaal in het administratief dossier, ingevuld door Pleegzorg Provincie Antwerpen). Volgens de informatie in ditzelfde proces verbaal zou uw moeder de Nigeriaanse nationaliteit hebben.

Uit het bovenstaande kan, in combinatie met uw verklaring in 2009 geboren te zijn (zie CGVS p. 5), afgeleid worden dat u op erg jonge leeftijd naar Nigeria ging en dat u er bleef tot u ongeveer zes jaar oud was. Hoewel uw verklaringen om voor de hand liggende redenen (uw huidige jonge leeftijd en uw nog jongere leeftijd tijdens uw verblijf in Nigeria) niet erg gedetailleerd zijn, stelt u dat u het fijn vond bij uw oma en opa in Nigeria (CGVS p. 7). U stelt dat uw opa uit werken ging en uw oma thuisbleef (CGVS p. 7). U woonde in een huis met een erf, waar nog meer familieleden verbleven. Er waren kippen en met kerstmis kreeg u een hond. (CGVS p. 6.) U ging naar school en naar de kerk en speelde met kinderen van uw leeftijd en met oudere kinderen (CGVS p. 6, 7, 8). Als u naar school ging moest u er betalen om te eten (CGVS p. 4).

Gevraagd of er wel eens problemen waren toen je bij je oma en opa woonde, stelt u dat alles er ok was. U weet niet waarom uw moeder u in Nigeria kwam halen, noch wat er zou gebeuren als je zou terugkeren naar Nigeria. U haalt aan dat uw opa intussen overleden is, terwijl uw oma nog wel in Nigeria woont. (CGVS p. 13.) U weet niet waarom uw moeder niet meer in Nigeria woont, noch of ze al dan niet zou kunnen terugkeren (CGVS p. 14).

Hierbij dient opgemerkt dat u spontaan geen enkele problematische situatie in Nigeria aanhaalt. Uw advocaat stelt aan het einde van het gehoor dat uw verklaring dat u moest betalen om te kunnen eten op school wil zeggen dat u soms geen eten had als u geen geld bij had, wat u bevestigt (CGVS p. 14). U zou dan thuis wel eten, maar pas laat (CGVS p. 14). Verder blijkt u uw land van herkomst verlaten te hebben met uw moeder, die u na een bezoek van enkele dagen in Nigeria, terug meenam naar België

(CGVS p. 6, 8, 9). **U haalt met andere woorden geen redenen van vertrek aan die vallen onder het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen.** Het artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag stelt immers dat een vluchteling een persoon is “die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen”. Evenmin haalt u een dergelijke vrees aan bij een eventuele terugkeer naar Nigeria. Geen van uw verklaringen wijst bovendien op een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uw verklaring dat u niet altijd op tijd kon eten wanneer u geen geld mee had genomen naar school, is niet voldoende zwaarwichtig om te vallen onder onmenselijke of vernederende behandeling of een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen identiteitsdocumenten voor, noch documenten die uw reisweg ondersteunen. De vonnissen voorgelegd door uw voogd werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van volgende bepalingen:

- “- Schending van het art. 48/3 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- Schending van het art. 48/6 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - de schending van de materiële motiveringsverplichting ;
- Schending van de motiveringsplicht;
- Schending van het zorgvuldigheids-, redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel.”

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“5.2.1. Beginselen behoorlijk bestuur en de samenwerkingsplicht [...]

5.2.2. Aangaande het kwetsbaar profiel van de verzoeker

De minderjarige verzoeker wenst vooreerst te wijzen op zijn kwetsbaar profiel en meent dat het CGVS hier onvoldoende rekening mee heeft gehouden. De verzoeker is een minderjarige van 11 jaar oud en heeft ontegensprekelijk een kwetsbaar profiel. Hoewel er geen juridische definitie van kwetsbaarheid bestaat, dient opgemerkt dat asielzoekers in het algemeen kwetsbaar zijn en de minderjarige kinderen hierbij een extra kwetsbare groep vormen. Er zijn verschillende bepalingen dewelke op de kwetsbaarheid binnen de asielprocedure duiden. Artikel 20 lid 3 van de Herschikte kwalificatierichtlijn definieert de groep kwetsbare problemen als volgt:

[...]

Verder verplicht hetzelfde artikel de lidstaten om bij de beoordeling en de besluitvorming over de gegrondheid van de asielaanvragen de specifieke situatie van kwetsbare personen in overweging te nemen.

Ook de vreemdelingenwet kwalificeert niet begeleide minderjarigen als kwetsbare profielen in artikel 1,12° Vw: [...]

Daarnaast dient het CGVS bij de behandeling van een verzoek om internationale bescherming rekening te houden met het hoger belang van het kind.

Dat volgt uit het artikel 57/1 § 4 Vw: [...]

Artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, dat rechtstreekse werking heeft, bepaalt als volgt :

[...]

Ook het artikel 22bis van de Grondwet bepaalt hieromtrent :

[...]

Het CGVS houdt geenszins rekening met het hoger belang van het kind wat niet alleen procedurele vereisten met zich meebrengt maar ook invloed heeft op de beoordeling ten gronde. De verzoeker is ernstig gegriefd door het feit dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaar profiel bij de beoordeling van het asielrelaas en de nood aan subsidiaire bescherming.

5.2.3. Aangaande het reëel risico op het lijden van ernstige schade

In de bestreden beslissing oordeelt het CGVS dat de verzoeker naast de weigering van de vluchtelingenstatus, ook niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst op grond van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker is ernstig gegriefd door deze beoordeling van het CGVS. Indien verzoeker zou worden teruggestuurd naar het land van herkomst, bestaat er weldegelijk een reëel, realistisch risico dat verzoeker ernstige schade zou oplopen.

Volgens art. 48/4 §2 Vw. bestaat ernstige schade uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Het CGVS is van oordeel dat geen enkele van deze situaties van toepassing is in geval van verzoeker. Deze beoordeling wordt slechts in twee zinnen gemotiveerd als volgt:

[...]

Nergens wordt de algemene situatie in het land van herkomst van de verzoeker besproken.

Deze beperkte motivering vormt dan ook een flagrante schending van de motiveringsplicht van het CGVS.

Bovendien is de beoordeling onredelijk. De verzoeker zet hieronder uiteen waarom hij in aanmerking zou moeten komen voor de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

A/ Individuele situatie van de verzoeker

Ingevolge het art. 48/6 Vreemdelingenwet geldt er bij een verzoek tot internationale bescherming een medewerkingsplicht en een samenwerkingsplicht tussen de verzoeker en het CGVS. Dit resulteert in het dragen van een gedeelde bewijslast. Het CGVS dient actief mee te werken om elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven en anderzijds moet het CGVS nauwkeurige en actuele informatie over het land van herkomst verzamelen. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker minderjarig is zoals in casu.

De verzoeker legde namelijk verklaringen af waaruit zou moeten worden afgeleid dat hij weldegelijk zou worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling bij een terugkeer naar Nigeria.

Hij verklaarde in zijn persoonlijk onderhoud als volgt:

[aanhaling notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4]

Er werd ook verduidelijk door de advocaat dat dit betekent dat hij sommige dagen geen eten kreeg:

[aanhaling notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14]

De verzoeker werd sterk verwaarloosd door zijn moeder. Hij werd door haar praktisch achtergelaten bij zijn oma in Nigeria, een land waar hij voordien nog nooit geweest was:

[aanhaling notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6]

De oma van de verzoeker had zelf geen inkomen en was volledig afhankelijk van de opa van verzoeker. Deze is echter ondertussen overleden.

[aanhaling notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13]

Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat de oma van verzoeker opnieuw de zorg voor de verzoeker op zich zou kunnen nemen. Sinds de verzoeker Nigeria verliet, ondertussen 6 jaar geleden, heeft hij bovendien geen enkele band meer met het land of zijn familie daar:

[aanhaling notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7]

De moeder van verzoeker komt af en toe in beeld maar het is gebleken dat er niet op kan vertrouwd worden dat zij voor de verzoeker kan zorgen. Zo verklaarde de verzoeker het volgende over zijn korte verblijf bij zijn moeder in België:

[aanhaling notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9-10]

De stiefvader waar de verzoeker over spreekt werd veroordeeld voor zwaarwichtige zedenfeiten met minderjarigen en er werd hem verboden om nog langer contact te hebben met de verzoeker.

De jeugdrechter te Antwerpen oordeelde in het vonnis dd. 15.01.2020 als volgt : "Bepaalt een contactverbod tussen minderjarige en zijn stiefvader, de heer O. K.."

Het is duidelijk dat de verzoeker bij een terugkeer naar Nigeria niemand zou hebben om voor hem te zorgen. Voor een kind van 11 jaar is dit onbetwistbaar een onmenselijke situatie. Vanwege deze omstandigheden dient de verzoeker dan ook de subsidiaire bescherming toegekend te worden.

B/ Algemene veiligheidssituatie

Het CGVS vermeldt nergens de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst van de verzoeker om artikel 48/4 § 2 Vw te beoordelen. Nochtans zijn er recente rapporten die de veiligheidssituatie in Nigeria bespreken, beschikbaar. Op 27 mei 2020 publiceerde Amnesty International een rapport over de impact van de gewelddadige conflicten in Nigeria op kinderen (zie stuk 2):

[aanhaling landeninformatie, stuk 2, gevoegd bij verzoekschrift]

Het rapport maakt duidelijk dat Nigeria onveilig is, zeker voor kinderen. Een reden te meer dat het CGVS naar deze actuele informatie had moeten kijken en mee in overweging moest nemen om de mate van willekeurig geweld op heden te kunnen beoordelen.

Verzoeker wil daarnaast de aandacht vestigen op recente ontwikkelingen in verband met de godsdienstvrijheid in Nigeria. Sinds december 2020 staat Nigeria op de lijst van de landen waar de godsdienstvrijheid ernstig wordt bedreigd :

[aanhaling landeninformatie, stuk 3, gevoegd bij verzoekschrift]

Er zijn dan ook ernstige veiligheidsproblemen voor Christelijke burgers vanwege de terroristische groeperingen zoals Boko Haram en ISIS-WA. In 2019 vonden onder andere de volgende incidenten plaats:

[aanhaling landeninformatie, stuk 4, gevoegd bij verzoekschrift]

De verzoeker is Christen en gaat zowel in België als in Nigeria naar de kerk :

[aanhaling verklaring DVZ, p. 1, p. 9; aanhaling notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8]

De verzoeker loopt bij een terugkeer vandaag dan ook ernstig gevaar om als Christen blootgesteld te worden aan het aanhoudende gevaar in Nigeria. Deze recente en objectieve informatie geeft een beeld van de herkomstregio van de verzoeker die het CGVS niet in overweging genomen heeft. Zij heeft haar samenwerkingsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden. Dat uit objectieve informatie blijkt dat Nigeria een onveilige omgeving is. Dat de situatie actueel bijzonder ernstig is en voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/4 § 2 c) Vw. Dat het CGVS de situatie in het land van herkomst niet in overweging heeft genomen en haar onderzoeks- en medewerkingsplicht naast zich heeft neergelegd. Dat verzoeker bijgevolg minstens de subsidiaire bescherming behoeft."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"2. AMNESTY INTERNATIONAL, Report on impact of armed conflict in north-east Nigeria on children, 27 mei 2020, <https://www.ecoi.net/en/file/local/2030486/AFR4423222020ENGLISH.PDF> ;

3. KERKNET, Nigeria op zwarte lijst wegens schending godsdienstvrijheid, 8 december 2020, <https://www.kerknet.be/kerknet-redactie/nieuws/nigeria-op-zwarte-lijstwegens-schending-godsdienstvrijheid> ;

4. US DEPARTMENT OF STATE, 2019 Report on International Religious Freedom: Nigeria, <https://www.state.gov/reports/2019-report-on-international-religious-freedom/nigeria>".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

6. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

6. In zoverre verzoeker meent dat verweerder onvoldoende rekening gehouden heeft met zijn kwetsbaar profiel als (niet-begeleide) minderjarige vreemdeling van 11 jaar oud en met het hoger belang van het kind, kan hij niet worden gevolgd.

Het blijkt uit het administratief dossier dat aan verzoeker een voogd werd toegewezen en dat verzoeker op 9 september 2020 op het Commissariaat-generaal werd gehoord in aanwezigheid van deze voogd (notities van het persoonlijk onderhoud van 9 september 2020 (hierna: notities)). Verzoeker werd tevens vergezeld door zijn raadsman. Verzoeker, de voogd en de raadsman hebben, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren.

Tevens blijkt dat het persoonlijk onderhoud werd afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die blijkens de vraagstelling de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd.

Het persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft dan ook in de gepaste en wettelijk voorziene omstandigheden plaatsgevonden en verzoeker heeft wel degelijk de mogelijkheid gehad om, bijgestaan door de voogd en raadsman, de aanvraag in al zijn aspecten voor te leggen. Verzoeker omschrijft daarenboven niet welk aspect van het relaas niet zou zijn aangebracht tijdens het gehoor.

Blijkens het administratief dossier heeft verweerder bij de beoordeling rekening gehouden met de verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, met de verklaringen in het kader van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, met de opmerkingen en aanvullingen van de voogd en raadsman tijdens dit persoonlijk onderhoud en met de bijgebrachte documenten.

Het verzoekschrift bevat geen bijkomende, concrete en persoonlijke elementen in hoofde van verzoeker waarmee verweerder geen rekening zou hebben gehouden.

Omwille van het voorstaande kan verzoeker niet worden bijgetreden waar hij meent dat verweerder geen rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaar profiel van niet-begeleide minderjarige.

Verweerder heeft wel degelijk rekening gehouden met verzoekers minderjarige leeftijd en de nodige voorzichtigheid getoond bij de behandeling en de beoordeling van dit dossier. Dit blijkt bovendien ook uit de vaststelling dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie vestigde op het feit dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op haar moet worden toegepast.

Te dezen dient ook opgemerkt dat de algemene bepaling dat het hogere belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat geen afbreuk kan doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en het Verdrag van Genève duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling, dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

7. In de bestreden beslissing wordt terecht vastgesteld dat verzoeker geen enkele problematische situatie in Nigeria aanhaalt en hij evenmin gewag maakt van enige problemen in geval van terugkeer naar Nigeria.

Hoewel kan worden aangenomen dat verzoeker omwille van zijn leeftijd geen diepgaande en gedetailleerde verklaringen kan afleggen, kan ook van een minderjarige verzoeker worden verwacht dat hij zijn vrees voor vervolging enigszins kan toelichten. Dat verzoeker geen asielmotieven kan uiteenzetten, ondermijnt dan ook zijn nood aan internationale bescherming.

8. Waar in het verzoekschrift onder verwijzing naar algemene landeninformatie wordt aangevoerd dat verzoeker christen is en omwille hiervan risico loopt om aan ernstig gevaar te worden blootgesteld in Nigeria, dient opgemerkt dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat hij vaak naar de kerk ging in Nigeria doch geen enkele opmerking heeft gemaakt in verband met enige

problemen omwille hiervan (“Zeg, en je hebt mij nu verteld over de mensen die met jou in het huis woonden, je vertelde over kerstmis. Ging je wel eens naar een kerk of een moskee toen je in Nigeria woonde?”, “Ja, naar de kerk.”, “Kan je daar nog iets over vertellen?”, “Ik weet het niet meer.”, “Ging je er vaak naar toe of maar één keertje?”, “Vaak”, “Wat gebeurde er dan?”, “Soms moesten we bidden, soms ging de pastoor bidden voor ons.”, notities, p. 6-7).

De geciteerde landeninformatie geeft aan dat Nigeria onvoldoende inspanningen levert om de godsdienstvrijheid te beschermen en maakt melding van veiligheidsincidenten waarbij christelijke burgers worden gevisieerd door terroristische groeperingen. Uit de neergelegde informatie kan echter geenszins blijken dat elke christen in Nigeria vervolging dient te vrezen, dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt. Nergens in de voorliggende informatie wordt geadviseerd om aan elke (kerkgaande) christen in Nigeria een vorm van internationale bescherming te bieden.

Het volstaat dan ook niet te verwijzen naar de algemene situatie van christenen in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier gelet op voorgaande in gebreke.

9. Hetzelfde kan gesteld worden met betrekking tot de bij het verzoekschrift gevoegde landeninformatie omtrent de situatie van kinderen in het noordoosten Nigeria ten gevolge van het conflict aldaar.

Verzoeker kan niet concreet duiden uit welke regio in Nigeria hij afkomstig is. Verzoeker kan wel melden dat hij christen is en naar de kerk ging, hetgeen gelet op de voorhanden zijnde landeninformatie inzake de aanwezigheid van christenen (verzoekschrift, stuk 4, p. 3-4) een indicatie is dat hij banden heeft met het zuidelijk deel van Nigeria.

Verzoeker toont hij met zijn verwijzingen naar de algemene situatie van kinderen in het noordoosten van Nigeria niet concreet aan dat hij in zijn land van herkomst een persoonsgerichte vervolging dient te vrezen. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging concreet aannemelijk te maken en blijft hier in gebreke.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11.1. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing gebrekkig gemotiveerd werd, gezien deze slechts in twee zinnen werd gemotiveerd en de algemene situatie in verzoekers land van herkomst niet werd besproken.

Met betrekking tot zijn individuele situatie haalt verzoeker in het verzoekschrift zijn verklaringen van tijdens het persoonlijk onderhoud aan en voert hij aan dat uit deze verklaringen moet worden afgeleid dat hij weldegelijk zou worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling bij een terugkeer naar Nigeria. Hij wijst erop dat uit zijn verklaringen naar voor komt dat hij op sommige dagen geen eten kreeg in Nigeria, dat hij sterk verwaarloosd wordt door zijn moeder die hem heeft achtergelaten bij zijn oma in Nigeria, dat zijn oma zelf geen inkomen heeft en zijn opa intussen overleden is, dat weinig waarschijnlijk is dat zijn oma opnieuw de zorg over hem kan opnemen en dat hij geen band meer heeft met zijn familie daar, dat verzoekers moeder niet voor hem kan zorgen, dat zijn stiefvader veroordeeld werd voor zwaarwichtige feiten en een contactverbod met verzoeker werd opgelegd. Verzoeker voert aan dat hij bij een terugkeer naar Nigeria niemand heeft om voor hem te zorgen en dat dit voor een kind van 11 jaar een onmenselijke situatie inhoudt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat op basis van het geheel van de motieven in de beslissing werd besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

11.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het loutere feit dat verzoeker niet altijd op tijd kon eten wanneer hij geen geld meehad naar school, is onvoldoende zwaarwichtig om te vallen onder onmenselijke of vernederende behandeling of een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het is immers aannemelijk dat scholen een vergoeding vragen voor maaltijden die ter beschikking worden gesteld.

Daarnaast blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij in het verleden jarenlang bij zijn oma in Nigeria heeft kunnen verblijven, dat hij er woonde in een huis met een erf waar nog meer familieleden verbleven, dat hij het er fijn vond, dat hij er naar school en naar de kerk ging en er speelde met andere kinderen (notities, p. 6-8). Gezien verzoekers oma de zorg voor verzoeker jarenlang heeft opgenomen, is redelijk aan te nemen dat hij opnieuw bij zijn oma in Nigeria terecht zou kunnen.

Dat hij niet meer terecht zou kunnen bij zijn oma omdat zijn opa inmiddels overleden is, is een loutere bewering die niet kan worden aangenomen gezien er ook nog andere familieleden in het huis bij zijn oma verbleven. Verzoeker maakt niet concreet aannemelijk dat hij geen netwerk heeft in Nigeria, noch dat hij er niemand heeft om voor hem te zorgen.

Verzoeker toont niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

11.3. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, blijkt uit de door verzoeker neergelegde informatie en de informatie van verweerder niet dat er actueel voor burgers in geheel Nigeria een reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. De veiligheidssituatie is vooral instabiel in de noordoostelijke staten en verzoeker toont niet concreet aan dat hij afkomstig is uit is de regio die getroffen wordt door Boko Haram.

Verzoeker toont evenmin aan dat verzoeker als kind en christen omwille van zijn persoonlijke omstandigheden een hoger risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Nigeria.

11.4. Ten overvloede kan worden opgemerkt dat uit de gerechtelijke documenten (administratief dossier, stuk 5) blijkt dat ingevolge het vonnis van 15 januari 2020 van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen het aan verzoeker verboden wordt het Belgisch grondgebied te verlaten, hetgeen ook aanzien kan worden als een beschermingsmaatregel in hoofde van verzoeker. Het arrest van het Hof van Beroep van 19 maart 2020 doet hieraan geen afbreuk aangezien het enkel betrekking heeft op het contactverbod tussen verzoeker en zijn moeder.

11.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS